

[N. Neergaard.]

gaaende Taler i, at disse Afskrivninger burde finde Sted og at dette Forhold burde rettes. Afskrivninger vil ogsaa blive nødvendige paa næste Tillægsbevillingslov, for selvfølgelig maa vi have dette ganske uregelmæssige og abnorme Forhold, som har eksisteret en længere Aarrække og under forskellige Regeringer, reguleret, saaledes at det bliver normalt.

Finansloven for 1930—31 viser nu færdigbehandlet og berøvet den uretmæssige Besparelse, som var opført paa det oprindelige Lovforslag paa 2 400 000 Kr. til Krigsmateriel, dog et Overskud paa 12 888 000 Kr., et Resultat, der selvfølgelig ogsaa kun har kunnet naas derved, at Skatter og Afgifter er gaaet ind betydeligt stærkere, end det kunde budgetteres, saadan som jeg nævnte det før. Paa § 26 er Merudgiften steget til 20 232 000 Kr. Resultatet af Driftsregnskabet og Overskuddet paa 12 888 000 Kr. ser jo ganske overordentlig tilfredsstillende ud. Jeg vil dog mene, at det i Virkeligheden stiller sig noget mindre gunstigt, end det nu ser ud til. For det første maa der fra de 12 888 000 Kr. drages de henved 5 Mill. Kr., som Statskassen har givet Afkald paa gennem Restaurationsskattens Bortfald, hvorved jo det Beløb, jeg har nævnt, forblev ukompenseret. Derved kommer vi ned paa et Overskud paa ca. 8 Mill. Kr., men ogsaa disse 8 Mill. Kr. viser der sig at være ret rigeligt Bud efter. Lad mig først nævne de 1 200 000 Kr., som gennem en Anmærkning, men ikke gennem noget Tal paa Finansloven stilles til Raadighed for at sikre en vis Minimumspris for Roedyrkerne. Jeg skal aldeles ikke komme ind paa denne Sags Realitet — den er blevet grundigt drøftet i forskellige Møder — men jeg vil kun nævne, at der er et Beløb — det er ganske vist et Maksimumsbeløb —, som vi under de forhaandenværende Forhold maa være forberedt paa vil gaa med. Dernæst er der vedtaget forskellige Udgiftslove, som giver en Merudgift, der heller ikke har kunnet optages paa Finansloven, f. Eks. Seminarieloven, Loven om Fiskerierhvervet og meget andet. Det er naturligvis vanskeligt at gøre op, hvor meget det beløber sig til, men jeg vil dog antage, at man medregnet de 1 200 000 Kr. paa denne Konto maa regne med noget over 2 Mill. Kr. i det allermindste. Vi maa altsaa have in mente, naar vi bedømmer det faktiske Overskud paa 8 Mill. Kr., at dette Beløb gaar fra. Posten Skatter og Afgifter er selvfølgelig bygget paa de meget gunstige

Erfaringer fra de forløbne Maaneder paa den Maade, som det altid finder Sted, og jeg skal gerne indrømme, at man ikke har taget Toppen med. Man har, som man plejer fra Finansministeriets Side, budgetteret ret forsigtigt paa dette Omraade, men der er budgetteret — jeg siger det ikke som nogen Dadel, det kunde ikke være anderledes — i Henhold til Erfaringerne fra det aldeles udprægede Opgangsaar. Nu er det saaledes efter min Opfattelse — og den deles vistnok nu af de allerfleste —, at vi staar for en Vending i Konjunkturerne, for en Vending nedefter. Hvor voldsom denne Vending bliver, hvor stærkt Udslag den vil give sig ogsaa statsfinansielt med Hensyn til Forbrug o. s. v., det kan man ikke sige noget bestemt om. Men ogsaa dette maa jo erindres, naar man tænker paa, hvorvidt disse 8 Mill. Kr. vil kunne holde, thi det er i alt Fald ikke usandsynligt, at det kommende Aars Indtægt af Forbrugsskatterne vil vise sig ikke at holde Maal med det, som de har indbragt i de sidst forløbne Aar, og paa eet Omraade kan man sige det næsten med Sikkerhed, og det er med Hensyn til den Skatteomlægning, der har fundet Sted ved Restaurationsskattens Bortfald. Jeg sagde, den Gang vi behandlede denne Lov her i Tinget, at jeg troede, der vilde komme finansielle Skuffelser for den højtærede Finansminister. Hvorledes det nu vil stille sig i det lange Løb, vil først Tiden vise. Men een Ting kan siges med temmelig Sikkerhed efter alle hidtidige Erfaringer, at for det første Finansaar, altsaa for Finansaaret 1930—31, vil man ikke faa den Kompensation, som man har beregnet. Det vil man ganske sikkert ikke. Atter dette er et Moment, som man maa tage i Betragtning.

Men det alvorligste Punkt bliver jo som sædvanlig de kære Statsbaner, vort evige Smertensbarn. Posten: Udbytte af Erhvervsvirksomheder er budgetteret med et Underskud paa 28 036 000 Kr., medens Finanslov og Tillægsbevillingslov for 1929—30 viser 33 653 000 Kr., eller godt 5½ Mill. Kr. større Underskud end paa Finansloven 1930—31 beregnet. Det er selvfølgelig Statsbanerne, der her kommer i Betragtning. Der er budgetteret et Underskud paa 24 199 000 Kr., men for 1929—30 vil dette Underskud blive op imod de 30 Mill. Kr.

Nu er det mig bevidst, at der vil ske nogen Formindskelse i Statsbanernes Forrentningsudgift, idet der, som jeg udførligt omtalte ved første Behandling af Finansloven, er sket en Nedskrivning med 40 Mill.